

Szerb Köztársaság
Vajdaság Autonóm Tartomány
Szabadka város
Szabadka Város Képviselő-testülete
Címeket és Elismeréseket Adományozó Bizottság
Iratszám: I-022-64/2025
Kelt: 2025.02.27.
24000 Szabadka
Szabadság tér 1.

A CÍMEKET ÉS ELISMERÉSEKET ADOMÁNYOZÓ BIZOTTSÁG a díszpolgári cím, a PRO URBE elismerés és a Dr. Bodrogvári Ferenc díj megalapításáról szóló rendelet 5. szakaszának 6. bekezdése (Szabadka Község Hivatalos Lapjának 24/17 – egységes szerkezetbe foglalt szöveg) alapján

NYILVÁNOS FELHÍVÁST TESZ KÖZZÉ
INDÍTVÁNYOK BEGYŰJTÉSÉRE A **DR. BODROGVÁRI FERENC DÍJ** ADOMÁNYOZÁSA
CÉLJÁBÓL SZABADKA VÁROS TERÜLETÉN

A **DR. BODROGVÁRI FERENC DÍJ** az irodalom, a képzőművészet, a zeneművészet, színház- és filmművészet területén kiemelkedő (40 évnél fiatalabb) alkotóknak adományozható, akik alkotásaikkal és tetteikkel hozzájárultak a város kulturális életének fejlődéséhez, vagy jeleskedtek a kultúra terén hazánkban és külföldön, tekintetbe véve az előző naptári év figyelemre méltó alkotásait.

Az indítványnak kötelező elemei:

1. Az indítványozó neve és kapcsolattartási adatai,
2. A Dr. Bodrogvári Ferenc-díjra való jelölés megindokolása,
3. A Dr. Bodrogvári Ferenc-díjra jelölt személy életrajza és kapcsolattartási adatai.

MEGJEGYZÉS: Az indoklással ellátott írásos javaslatokat a Városi Ügyfélszolgálatban lehet átadni, vagy postán elküldeni a következő címre: SZABADKA VÁROS KÉPVISELŐ-TESTÜLETE, SZABADSÁG TÉR 1. A borítékra kérjük írják rá: A DÍSZPOLGÁRI CÍMEKET ÉS ELISMERÉSEKET ADOMÁNYOZÓ BIZOTTSÁG RÉSZÉRE – DR. BODROGVÁRI FERENC DÍJ, és **kötelezően** kell küldeni elektronikus formában is, a: **zvanja.priznanja@subotica.ls.gov.rs** e-mail címre. A beküldési határidő 2025.03.20.

Sergeja Ilić s.k.

a bizottság elnöke

Példa a jelölések megindokolására:

Lea Vidaković, képzőművész

Alig egy évtizedes alkotómunkássága során Lea Vidaković kimagasló eredményeket ért el a vizuális művészetek több területén is: a grafikában és az új médiumok alkalmazásában, a festészetben, a performansz, installációk és téralakító kiállítások, az animációs film és a *stop motion* báb-animációk terén. Lea Vidaković önálló bemutatkozásai, valamint jelenléte a hazai és külföldi kiállítóterekben tanúsítják a felsorolt művészeti területeken alkalmazott eredeti kifejezőmódjának értékét és jelentőségét. Témái széleskörűek, és érzékeny módon nyúl a korszerű társadalom és a modernkori ember elidegenedésének problémájához.

1983. április 4-én született Szabadkán, s itt végzi el a gimnáziumot is. A 90-es évek végéig a BunjevačkoKolo Horvát Művelődési Központ képzőművészeti szakkörének tagja, ahol StipanŠabić készíti fel művészeti tanulmányaira. 2002-ben beiratkozik a Zágrábi Képzőművészeti Akadémia grafikus szakára, Robert Šimrak növendékeként. Két oklevelet is szerzett: a zágrábi akadémián 2011-ben diplomázott grafikusként, 2010-ben pedig a norvégiai Voldai Egyetem animációs szakán végzett. A csehországi Brünni Képzőművészeti Egyetemen, a salzburgi Nemzetközi Nyári Egyetemen, az angliai Cardiff városának Glamorgan Egyetemén és Belgiumban, a Genti Királyi Művészeti Akadémián folytatott tanulmányai egyedülálló képzést és tapasztalatot nyújtottak számára az alkotóművészet különböző területein.

Alkotásait számos neves galériában kiállították Horvátországban, Norvégiában, Nagy-Britanniában, Görögországban, Lengyelországban, Németországban, Csehországban, Belgiumban, Ausztriában és Kanadában. Legjobb filmjét 2010-ben és 2011-ben mutatták be különböző fesztiválokön Szerbiában, Ausztriában, Magyarországon, Norvégiában, Horvátországban, Németországban, Franciaországban, Nagy-Britanniában, Spanyolországban, Japánban, Lengyelországban, Görögországban, Trinidad és Tobagóban, Indiában és Argentínában.

Európa különböző országaiban folytatott tanulmányai és a világ távoli szegleteiben megrendezett fesztiválokön való részvétel ellenére sem távolodott el szülővárosától: képzésének első éveitől kezdve napjainkig minden fontosabb alkotását bemutatta Szabadkán is (2003., 2005., 2007., 2008., 2009., 2010. és 2011.), amiről gazdag és kimeríthetetlen életrajza is tanúskodik.

2011-ben a szabadkai Képzőművészeti Találkozó Modern Galéria egy kisebb méretű animációs filmfesztivált rendezett *After The Magic Has Gone* címmel, melyen bemutatták a norvég Voldai Egyetemen végzett alkotók művészi animációit is. A fesztivál megnyitója után a szerzők ismertették és közvetlenül bemutatták a báb-animáció összetett folyamatának apró titkait. A galériában kiállították az animációs filmek készítése során használt kézzel készített és festett díszleteket, bábokat és kellékeket, valamint a szerzők naplóit is. A fesztivál ideje alatt a szabadkai közönség megtekinthette a többszörösen díjazott *Crossed Sild* animációs filmet, annak díszleteit és bábjait, és meghallgathatta a szerző előadását a film készítésének folyamatáról.

Lea Vidakovićnak köszönhetően a szabadkai közönség először találkozhatott az ilyen jellegű, teljesen más és új módon készített filmekkel.

Lea Vidaković egyike annak a négy vajdasági horvát kortárs művésznek, akik részt vettek a *Párhuzamos folyamatok* elnevezésű kiállításon, melyet a 2009-es szabadkai bemutató után, 2010-ben és 2011-ben Horvátország több városában is bemutattak.

Önálló kiállításai 2011-ben: *Crossed Sild* cím alatt (IvanaBošnjakkal) a karlócai VjekoslavKaras Galériában, a belgrádi Art Centar és a Galerija 52-ben, a *SplendidIsolation* címmel pedig Belgiumban a genti SECONDroom-ban és a pancsovaiElektrika Galériában.

2011-ben Lea Vidaković 5 díjat is nyert: Lengyelországban, Kanadában, Belgrádban és Zágrábban, művészeti installációk, animációs film, az ún. *stop motion* animáció, a legjobb fényképezés és a legjobb hangosítás kategóriákban; a belgrádi Š.U.N.D. (ŠtaUmetnostNudiDruštvo) Art Fesztiválon a művészi installációért tüntették ki, a kanadai Torontóban a *Crossed Sild* nyerte el a legjobb stop animációs technikával készült film díjat; Lengyelországban, a 14. Zoom Zblizenia Nemzetközi Filmfesztiválon a *Crossed Sild* filmjét különdíjjal jutalmazták; a poznani Animátor Fesztiválon pedig elnyerte a Bronz pegazus díjat; Zágrábban, a Horvát Filmnapok alkalmával a legjobb fényképezés és a legjobb hang díjra jelölték.

Emellett más elismerésekben is részesült.

MajaRakočevićCvijanov, szobrászművész

Maja RakočevićCvijanov 1975. május 25-én született Bijelo Poljen. Az általános és a középiskolát Szabadkán végezte el, 1996-ban a Belgrádi Képzőművészeti és Iparművészeti Főiskolán végzett, majd 2001-ben a Belgrádi Képzőművészeti Kar szobrászati szakán szerzett oklevelet, SlavoljubCajaRadojčić növendékeként. Magiszteri címet 2004-ben szerzett, mentora MrđanBajić volt. 2008-tól a szabadkai Községközi Műemlékvédelmi Intézetnél dolgozik, mint szobrász-restaurátor.

A 90-es évek végétől aktív szerepet vállal a város képzőművészeti életében, a fiatal szerbiai és vajdasági képzőművészek körében. Alkotásait, installációit, művészi téralakításait, video és audio műveit nagy sikerrel mutatta be önálló kiállításain Belgrádban az Ifjúsági otthon galériájában, az Egyetemista Művelődési Központban, a SULUJ galériában, a Képzőművészeti kar galériájában és a Remont galériában, Budapesten a Kuplung galériában, a Sopot Művelődési központban, Pancsován a Dvoršte galériában és Szabadkán a Képzőművészeti Találkozó Modern Galériában.

Neves művészettörténészek és képzőművészeti kritikusok választották be munkáit olyan jelentős zsűrizett kiállításokra és kortárs művészeti rendezvényekre, mint a belgrádi Egyetemista rajzbiennálé, Rajz- és kispasztika biennálé, a Tavaszi kiállítás, a Beogradska mini art scena, a verseci Nemzetközi ifjúsági biennálé, stb. Maja RakočevićCvijanov egyike azon kevés művésznek, aki bemutatkozhatott a 43. és 45. Októberi kiállításon Belgrádban.

Alkotásait bemutatta Prágában és Mariborban a Digitális Művészetek Fesztiválján, video műveit Ausztriában, de kiállított Zürichben, a németországi Saarbrückenben és New Yorkban is. Számos hazai művészeti projektben is részt vett, melyek közül csak néhányat emelnénk ki: a Vajdasági művészet 2000-2010. és a „Nyomozás indítása” a Vajdasági Kortárs Művészetek Múzeumában, a szabadkai Dr. VinkoPerčić Képtárban és a pancsovai Kortárs művészetek galériájában.

Rendkívül provokatív munkáival, úgy a médiumokat mint a tartalmat tekintve változtat a bevett szokásokon, és új standardokat honosít meg. Egyaránt foglalkozik a fényképpel, videóval, performansszal és szobrokkal, melyekhez alkalmaz hagyományos, de nem konvencionális anyagokat is – közvetlen, vizuálisan letisztult és szerkezetileg világos műveivel és sorozataival, mint a *Boldog párok*, a *Cukrászda*, a *Cukorka-anyu és cukorka-apu*, a *Családi kompozíciók*, *Az ajtó mögött*, *az After Baby*, stb., összetett és társadalmilag felvilágosult tartalmakat jelenít meg.

Részt vett számos művészeti műhelyen, művésztelepen és nemzetközi szemináriumon. Több díjat és ösztöndíjat is kapott. 2011-ben, a Dužijanca aratóünnepség 100. évfordulója alkalmából elkészítette *Az arató* emlékművét, és a DrenMandić hegymászó emlékére állított emlékművet.

2011-ben számos csoportos kiállításon is részt vett, például a Szabadkai Városi Könyvtár *Könyv, de másként!* című kiállításán, a Múzeumok éjszakáján rendezett kültéri szoborkiállításon, a Bash-ház kávéházban, és a Képzőművészeti Találkozó Modern Galéria *Foglalás nélkül* című kiállításán. A Községközi Műemlékvédelmi Intézet kiadásában, NedaDžamićtyal közösen megjelentette a *Homlokzatdíszek Szabadka védelem alatt álló belvárosában* című könyvet 2002-től a Szerbiai Képzőművészek Szövetségének tagja.